

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОЯВУ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МЕНЕДЖЕРА З ЛОГІСТИКИ

Проблема вивчення професійної компетентності фахівця будь-якої галузі перебуває у полі зору багатьох наукових знань: філософії, історії, соціології, культурології, професійної педагогіки, психології тощо. Останні десятиріччя професійна підготовка майбутніх логістів спрямована на кінцевий результат, який полягає у підготовці майбутніх фахівців, що володіють рядом навичок та мають широкий світогляд, здатні інтегрувати свою роботу в діяльність усіх працівників сектору менеджера та управління.

В науковій літературі «компетентність» визначається як складний багатоаспектний феномен, що застосовується для опису певної кількості різних когнітивних, емоційн-вольових, психомоторних, та інших явищ, які притаманні людині в межах різних концепцій компетентності. Це говорить про те, що професійна компетентність менеджера з логістики полягає у здатності фахівця даної галузі успішно (на рівні певного стандарту) відповідати суспільним вимогам професії менеджера-логіста від моменту початку своєї професійної діяльності. Актуалізація означеної здатності відбувається шляхом ефективного і належного виконання задач логістичної діяльності та демонстрування фахівцем відповідних особистісних якостей, мобілізуючи для цього свої знання, вміння та навички та спираючись на свою внутрішню мотивацію, ставлення, моральні й етичні цінності та досвід.

Відтак, можна сказати, що професійна компетентність аналізується багатьма дослідниками як сукупність особистісних якостей, які розвиваються у процесі професійної підготовки та діяльності. За основу класифікацію видів професійної компетентності, описаних в науковій літературі, було визначено види професійної компетентності менеджерів з логістики, які в своєму поєднанні забезпечують гармонійний розвиток їх професійної компетентності.

Стосовно вивчення даного феномену в професійній діяльності логіста, слід зауважити, що даний вид професійної діяльності є унікальним, оскільки містить в собі цілий комплекс таких характеристик як постійний потяг до самовдосконалення, величезний практичний досвід, знання специфіки даної діяльності, здібності до менеджерської та логістичної праці, знання перспектив розвитку логістичної галузі.

Саме тому вирізнення основних психологічних якостей професійної компетентності менеджера з логістики є нагальним питанням професійної психології та педагогіки. Особливе в цьому аспекті займають морально-етичні якості (чесність, порядність, обов'язковість, відповідальність, людяність, надійність, безкорисливість, уміння тримати слово), які забезпечують зміст, соціальну цінність та виступає регулятором поведінки людини. Особливе місце займають комунікативні якості (привабливість, ввічливість, повага до оточуючих, тактовність, бути хорошим співрозмовником, комунікабельність, довіра до оточуючих), що виражаються у здатності сприймати і оцінювати людей,

виходити з ними на контакт, впливати на них та приваблювати до себе. Важливу роль в структурі компетентності логіста займають вольові якості (впевненість у собі, витримка, сміливість, рішучість, ініціативність, цілеспрямованість), що забезпечують активність пізнавальної сторони професійної діяльності. Створення умов щодо прояву активності, ініціативності та розвитку мотивації забезпечують організаційні якості (вимогливість до себе та оточуючих, схильність брати на себе відповідальність, вміння приймати рішення, адекватно оцінити свої можливості, вміння планувати свою роботу).

Виокремлені нами якості та їх розвиток сприяють ефективності професійної діяльності майбутнього фахівця з логістики. Саме тому, цілком зрозуміло, що необхідно здійснювати ґрунтовну підготовку у цьому напрямку та створювати умови щодо їх формування.

Список літератури

1. Регуш Л. А. Психологія прогнозування: успіхи в познанні будущего/Л. А. Регуш. – СПб.: Речь, 2003. – 351 с.
2. Моросанова В.И. Индивидуальный стиль саморегуляции в произвольной активности человека // Психол. журн. 1995. № 4. С. 26-35.

*Науковий керівник: Доценко Л.В.,
канд. психол. наук, доцент*

УДК 159.923-057.87 (043.2)

Кириллова М.С.

Національний авіаційний університет, Київ

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК САМОВІДНОШЕННЯ ТА СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ СТУДЕНТА

Проблема соціально-психологічної адаптації особистості бере свій початок ще з трудів Платона та Ф.Ніцше і широко представлена в роботах Т. Парсонса, К.О. Абульханової-Славської, І.Д. Калайкова та інших вчених. До вивчення проблеми самовідношення, що зберігає свою актуальність у зв'язку з широким колом проблем, пов'язаних з формуванням зрілої, адаптивної особистості, звертались Б.Г. Ананьєв, І.С.Кон, К. Хорні, К. Роджерс та інші. Взаємозв'язок цих двох явищ у студентському віці має особливу важливість.

Самовідношення розглядається вченими як своєрідна особистісна риса, яка майже не змінюється в залежності від ситуації і навіть від переходу в іншу вікову категорію. Згідно проаналізованої літератури, самовідношення особистості є динамічною системою, компоненти якої утворюють функціональні взаємозв'язки, що підтримують цілісність усєї системи, і взаємопов'язані з іншими психічними утвореннями та є одночасно і продуктом, і чинником їх подальшого розвитку. Систематизуючи наявні в сучасній науці підходи до вивчення самовідношення, можна вказати на те, що прагнення особистості до пізнання себе, до самовизначення і самовідношення демонструє в ній новий етап розвитку і представляє її зрілість.

Оснoву соціально-психологічної адаптації становить взаємодія особистості і соціального середовища. Особистість входить в нове соціальне оточення, стає